

men dette skulde efter Forslaget indskrænkes til hvert tredje Aar; i det tidligere Forslag fra Regeringens Side havde man indskrænket sig til at foreslaa hvert andet Aar. Jeg tror ikke, det er heldigt at gaa til disse treaarige Valgperioder, og det af samme Grund, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) udtalte. Det er min Overbevisning, at hvis vi indføre Forholdstalsvalgmaaden og saa gaa til, at der skal vælges et saa stort Antal Repræsentanter som 18, ville vi faa en Kommunalbestyrelse, som vor By ikke vel kan være tjent med. Det vilde være at gaa over til et System, som vilde opmuntre Befolkningen til at se paa Særinteresser i Stedet for paa Samfundsinteresser. Vi vilde da faa en Masse Smaalister, en Repræsentant for Værtshusholderne, en for Spækhørerne, en for Urtekræmmerne osv., og det var dog ikke det, vi skulde have. De store Spørgsmaal er det, det drejer sig om. Vi maa se at forenes om at se samfundsmæssig paa Tingene. Den ene kan meget godt varetage den andens Interesser, fordi han ikke specielt hører til samme Fag som denne, i en saadan Forsamling som Kommunalbestyrelsen her i Kjøbenhavn. Derfor tror jeg, det absolut er uheldigt at komme ind paa dette, og for mig staaer det ogsaa saaledes, at det er en Indskrænkning i Vælgerens Ret og Indflydelse, naar man gaar fra de etaarige Valgperioder til de treaarige, ja endog blot til de toaarige. Men det er jo af den Slags Ting, som kan forhandles i et Udvalg, og det kan jo være, at der nu er Udsigt til at naa noget i denne Retning. Det kan jeg jo kun have saa overordentlig lidt Mening om, men jeg kan sige, at det, jeg her har antydnet, og som vi tidligere have gjort gældende, er bestandig vort Standpunkt, og vi føle os overbeviste om, at det er et rigtigt og retfærdigt Standpunkt. Vi kræve kun den Ret, som tilkommer ethvert fuldmyndigt Individ her i vort Samfund, nemlig den almindelige Valgret. Vi anse det for retfærdigt, at Valgretten bliver knyttet til Menneskene, ikke til Skatten, ikke til Pengene.

Scharling: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de almindelige Betragtninger, hvormed den første Taler indledede sit Foredrag om Højres Stilling over for denne Sag i tidligere Tider. Jeg skal kun bemærke, at ogsaa i tidligere Tider have Meningen inden for Højre været delte med Hensyn til dette Spørgsmaal om Rigtigheden af at gaa til Forholdstalsvalg-

maadens Indførelse paa dette Omraade, og naar der har været mindre Enighed derom, skyldes det ganske sikkert Stillingen til dette Spørgsmaal paa et andet Omraade, nemlig Folketingsvalgene, hvor Majoritetsprincippet er gjort saa ensidig gældende, ganske sikkert til Ugunst for Højre. Det var da ikke saa helt unaturligt, om Højre til Gengæld paa et Omraade, hvor det nu ved Omstændighedernes Magt var blevet den begunstigede ved den herskende Majoritetsvalgmetode, ønskede at holde paa det gældende System. Men, som sagt, Sagen er den, at Stemmingerne og Meningerne om dette Spørgsmaal have været delte inden for Højre, og navnlig vil jeg gøre gældende, at der aldrig hos Højre har været noget saadant Ønske, som den ærede Taler sigtede til, om helt at udelukke Oppositionen fra Forsamlingen. Man har selv i den Tid, da Højre helt beherskede Valget, endogsaa givet Plads for ikke faa Medlemmer, der tilhørte Oppositionen og vare udpegede af denne som ønskelige Kandidater. Jeg underkender herved ikke den Indvending, som blev gjort gældende fra anden Side, at man ønskede selv at have Lejlighed til at sætte sine Kandidater ind, men jeg tror, det skal erkendes, at man fra Højres Side ingenlunde har sat Partihensynet i den Grad i Spidsen, i den Grad gjort det til det udelukkende Hensyn, som den ærede Talers Udtalelser kunde tyde paa. Angaaende det foreliggende Forslag skal jeg bemærke, at man selvfølgelig ikke uden Betænelighed ser det afvige saa stærkt fra, hvad der tidligere har været foreslaaet. Thi det tør vel siges i al Almindelighed, at nogen sikker Betyggelse af de konservative Interessers Indflydelse paa de kommunale Anliggender naas ikke ved dette Lovforslag, medens der derimod var al Udsigt til, at det vilde naas ved de tidligere foreliggende Forslag om en Deling af Vælgerne i to Valgklasser. Det har nu imidlertid vist sig, at dette sidste har man ikke kunnet naa til gennem en Række af Aar, hvor Forslag herom have foreligget, og jeg kan derfor meget godt forstaa, at den højttærede Indenrigsminister har ønsket at gøre et Forsøg med at prøve et andet Standpunkt, og da navnlig et Standpunkt, som tidligere har haft Talsmænd netop inden for det nuværende Flertal i dette Ting. Og jeg skal ogsaa tilføje, at det jo dog ganske sikkert maa erkendes, at i og for sig vil det utvivlsomt være et Fremskridt fra det bestaaende Forhold, for saa vidt som det giver de forskellige Anskuelser og Partier Adgang til at repræsenteres i